a ¶ Prouideri. ꝓuidet ꝙ iudex in futuꝝ ſicut ⁊ in ſeruientibus. ff. ſi ſer. ven. l. egi. ⁊ l. haꝝ. ſic ⁊ in alimentis. ff. de liber. agno. l. ſi qs. §. alimēta. ⁊ circa futuras expēſas. Ad. ſ. de ꝓcur. auditis in fi. vbi de h. (⁊ i. de ſen. excō. ro/mana. §. caueant. Jo. an.) ⁊. ſ. de ſepul. in nr̄a. lz dicat lex ꝙ tractus futuri tpis non ſpectat ad iudicē. ff. de vſur. l. j. §. illud eñ locuz habet in vſuris que ſūt odioſe vel nō ſpectat: ita ꝙ ſtatiz debeᵗ exactio: h aūt ꝓuidebit ſtatuēdo penas cō/minando: vel pe/nam malefactoribus iponēdo: et ſic met⁹ pene erit meta ꝑſūptionis ⁊ clericoꝝ prouiſio. ſ. c. ꝓxi. (vi. quod dixi in tex. Jo.) Ad.

b ¶ Proteſtando expꝑſſe. Nota Nō reqritur expꝑſſum vbi non ſufficit tacitum: ad idem. ſ. eo. li. de elec. null⁹. ⁊. c. in/dēnitatibꝫ in ꝓn. ⁊ caute facit cle/ricus ſi de hac ꝓteſtatione confici faciat publicam ſcripturā. ad idez ſ. de ſi. ex dilligē/ti in fi. de cle. ex. mini. ꝓpoſuit. et qd̕ no. de of. de/le. cū in iure.

c ¶ Irrogari. in caſu quo ñ de/bebaᵗ irrogari. habebam⁹ caſuz ſ. eo. poſtulaſti.

ibi culpa (vel mora. iſta duo aſtringūt ad caſus qui ſe quūtur. C. de ꝯdi. ob. tur. cau. l. fi. C. de ꝯdi. fur. l. ij. Jo. mo. h ptz de cōmo. c. vno. de depoſ. c. ij. Jo. an.) preceſ/ſit. qs teneᵗ de caſu qd̕ dic vt plene no. ſ. e. ti. ſicut dig nū. ſicut ⁊ qñ culpa ꝑcedit nō excuſat met⁹. ff. qd̕ me. cā. l. ſi mulier. fallit in mr̄imonio. ſ. de ſpon. veniens. ij. (et ꝑ hāc lr̄am patz decre. locū nō habere i illo ꝗ licite ꝯbe/rari mandabat. Jo. an.) Ad.

k ¶ Cogitare. ſ. eo. de cetero. c. cō tinebaᵗ. ff. ad l. acquil. l. qui occiderit. §. in hac.

a et ꝓuideri ne ꝯ eos talia de b cetero ꝑſumanᵗ: ꝓteſtādo ex ꝑſſe ꝙ ad vindictā ſeu penaz ſanguinis nō intendūt: imputari nō debet: quis alˀs in tali caſu de iure debeat pena ſā c guinis irrogari: ſi iudex mor d tem illis inferat iuſticia exigē te. ¶ Alioqn ſi prelati aut clerici ꝓpter metū huiuſmōi: qꝛ iudex ad penaz ſanguinis poſſet ꝓcedere de ſuis male/e factorib⁹ taliᵗ cōqri nō aude f rēt: dareᵗ pleriſqꝫ materia trucidandi eoſdē ⁊ ipoꝝ bona libere depredandi. I dem.

Mandati aliquez verberari ſecuta mors imputatur. h. d. ſm Zen. ca. III

I S qui mandat aliquez g verberari: licet expreſſe inhi/beat ne occidatur vllatenus: vel mēbro aliquo mutiletur: h irregularis efficiᵗ: ſi manda/tari⁹ fines mandati excedēs mutilet vel occidat. Cū man/i dando in culpa fuerit: et hoc k euenire poſſe debuerit cogitare. De vſuris. Gregorius. x. in generali ꝯcilio Lugduñ.

Primo innouat ⁊ obſeruari ꝑcipit Late. ꝯci. ꝯ vſurarios editū vſqꝫ ad ver. ⁊ qꝛ. ibi ꝑcipit oībus dñis ⁊ vniuerſitatib⁹ terraꝝ ne ꝑmittāt alienigenas in terris ſuis cōducere domos ad exercendū fen⁹ vel cōductas hr̄e: ⁊ ꝙ aliqs eis ad hoc domos nō locet: vſqꝫ ad ver. qui vero. vbi imponit penā clericis cōtrafacientibus. vſqꝫ ad ver. ceterū. vbi imponit penam laicis: ⁊ hoc facit vſqꝫ in finē. Jo. an.

V Surarum ca. I l voraginem ꝗ ani/m mas deuorat et facultates exhaurit n compeſcere: cupientes conſtitutionem Latera. concilij cō tra vſurarios editam ſub di/o uine maledictionis intermiatione precipim⁹ inuiolabiliᵗ p obſeruari. Et qꝛ ꝗ minor fe/neratoribus aderit feneran/q di cōmoditas: eo magis adi/r metur fenus exercendi liber/tas. hac generali conſtitutio/s ne ſancimus: vt ne collegiuz nec alia vniuerſitas vl̕ ſingularis perſona cuiuſcunqꝫ ſit dignitatis conditionis aut

V Surarum. (Dicit Fran. ꝙ hec cōſtitutio facta fuit ꝓpter florētinos. ſeneñ. ſeu piſtorienſes. lucanos. aſtēſes. qui circūibant diuerſas ꝓuincias ad exercēdū vſuras imoderatas: ⁊ qꝛ ꝑ multos ꝑ/latos et ꝓncipes recipiebanᵗ. Jō h ꝓuiſum. Jo.) Ad. voraginē lex dicᵗ vſuraꝝ dulcedi/nē. (dulcedo dꝛ i recipiente: vora/go dꝛ in ſoluēre. Joh. an.). ff. de his ꝗ in frau. cre di. l. ait ꝓtor. §. ſi qd in fraudē. ꝯ. ſi ꝯo. Ad.

l ¶ Animas. recipiētiuz. ⁊ bene deuorat animas ipſorum. (Lucan⁹. Hinc vſu/ra vorax auidūqꝫ in tpe fenus. Jo. an.) quia prohibite ſunt vſure in nouo ⁊ veteri teſtamēto et iure canonico. xiiij. q. iij. ⁊. iiij. per totū. ſ. eo. ꝑ totū. ⁊ forte hodie iure ciuili ſm ea ꝗ no. ſ. eo. quia i omnib⁹. Luc.

m ¶ Facultates. ſoluentium. ſ. eo. titu. quanto. n ¶ Conſtitutionem ſ. eo. ti. quia in omnibus: que prohibet vſurarios manifeſtos ad cōionem altaris admitti. precipit oblationes eoꝝ non recipi: ⁊ in morte illis denegat eccleſiaſticam ſepulturam: ⁊ clericos contrafaciētes punit. ⁊ i. de ſepul. eos in Cle. o ¶ Maledictionis. i. pene eterne ꝗ ꝓ mortali tm̄ debeᵗ. xxiiij. q. iij. deus quādo. p ¶ Quo: id eſt quāto. q ¶ Eo: id eſt tāto. ſic. ſ. de ꝯſti. cū. M. in ꝓn. r ¶ Adimeᵗ. No. ꝙ tollenda eſt occaſio delinquendi. ff. de vſufru. l. eqſſimū. ⁊ vtiliᵗ eſurienti panis tolliᵗ ⁊c. v. q. v. nō oīs. ad idem. ſ. de cohabi. cle. ⁊ mulie. c. j. (⁊. ſ. eo. li. ꝺ ſta mo. c. vno i fi. j. rñſi. Jo. mo. alle. C. de la. li. tol. l. j. §. ſed nec furandi. Arch. alle. xxiiij. q. iiij. nec hoc quoqꝫ. Jo. an.) Nota Ad.

s ¶ Collegium. dictū a colligēdo: ⁊ de h. ſ. ꝺ elec. c. j. de excel. pla.

d ¶ Iuſticia. idē ſi ꝯtra iuſticiā: cū cleric⁹ nō fuerit i culpa: ⁊ abſit vt ea ꝗ ꝓpter bonū ⁊ licitū facimus ⁊c. xxiij. q. v. de occidēdis. ⁊ faᵗ qd̕ dixi. ſ. ne cler. vel mo. c. vl. qd̕ ſimili modo ꝓuidit ꝑlatis tpalem iuriſdictio/nē hūtibꝫ: nec ob. i. c. ꝓxi. vt ibi dixi. (⁊ in decre. vl. ne cle. vel mo. Jo. an.) Ad.

e ¶ Taliter. ſcz cū expreſſa ꝓteſtatione vt dictū eſt. ſ. f ¶ Materia. h idē dicebaᵗ in ꝑdicto canone. xxiij. q. v. vnū ſolum in fi.

Diuiſio I S qui. Ponit dictum cui⁹ cauſas ſubdit ibi: Cū mandādo. Determinat no. ꝺ Inno. ⁊ Hoſti. ſ. eo. ti. ad audientiā. ⁊ expꝛſſius ꝑ Hoſtieñ. eo. ti. petrus. (Guil. de hoc tractat in Spe. de leg. §. iuxta. ꝯ. ſz que/riᵗ qñ. Sz nō exꝑmit de illo qui expꝑſſe ꝓhibuerat. Jo. an.) Ad.

g ¶ Expꝑſſe. ꝑ hoc videbaᵗ non teneri: qꝛ plus eſt expꝑſſe ꝯdicere ꝗꝫ minime ꝯſentire. ſ. de bap. ⁊ eius ef. maiores. ſz ſi nō ꝯſentiēs irregularitatē nō icurrit. (fa. e. ti. dilect⁹. ⁊. c. ſignificaſti. ij. de cle. pug. in duel. c. ij. Jo. an.) ꝙ multomin⁹ expreſſe ꝯtradicens. Jo. an. Ad.

h ¶ Mādatari⁹. iſte etiā teneᵗ: qd̕ dic vt no. ſ. ꝺ ſen ten. excō. mulieres. i ¶ Culpa. iſtud eſt regulare ꝙ

a ſtatus alienigenas ⁊ alios nõ oriundos de terris ipſorum publice fenebrem pecuniã exercentes aut exercere volentes: ad hoc domos in terris ſuis cõducere vel conductas habere aut alias habitare permittant: ſed hmõi vſurarios b c manifeſtos oẽs infra tres mẽ d ſes de terris ſuis expellant: nunq̃ aliquos tales de cete e ro admiſſuri: nemo illis ad fenus exercenduz domos locet f vel ſub alio titulo quocunq̃ g concedat. Qui vero contrarium fecerint ſi perſone fuerint eccl'iaſtice patriarche archie h i piſcopi epĩ ſuſpenſiõis: minores vo pſone ſingl'ares excõicationis. ſi autẽ collegiuz ſen k alia vniuerſitas ĩterdicti ſententiaz ipſo facto ſe nouerint l incurſuros: quam ſi per men m ſem animo ſuſtinuerint indu n o rato: terre ipſoꝝ q̃diu in eis p ĩjdem vſurarij cõmorant̃ extũc eccl'iaſtico ſubiaceant interdicto. Ceterum ſi laici fuerint per ſuos ordinarios ab q hmõi exceſſu omni ceſſante p r uilegio per cenſuram eccleſiaſticam compeſcantur. I dẽ.

diſtecta. ff. quod cuiuſq̃ vniuerſita. l. j. §. quib⁹. Jo. an.)
a ¶ Alienigenas. hec ergo ↄſtitutio nõ extendit̃ ad
Ad. indigenas. (ſm Guil. et Bar. et dicit Fran. ſe habuiſſe
a cõpoſitorib⁹ hu⁹ ↄſtitutionis apud lugdunũ. Jo.)
⁊ tñ illi ſunt alias penis vſurarioꝝ puniendi: ⁊ potuit
eſſe rõ: q: malus ſcãdalũ eſt in alienigena vſuras exercẽte: q̃ i indigena: et min⁹ ſcãdalũ in expulſione illi⁹ q̃ iſtius: ⁊ magis ↄſueuerunt vereri inter ſuos exercere fenus q̃ inẽ extraneos. ⁊ iõ fuit magis puidẽdũ: et dato q̧ iſti alienigene eẽnt ciues vel icole: locũ hʒ hec cõſtõ in eis. (ſm Guil. idem Frã. ⁊ Jo. mo.) ⁊ hoc forte voluit repetitio verbi ⁊ alios nõ oriundos: vt dicamus
alienigenas etiã ſi ſint ciues vel incole. ⁊ alios etiã q̃
ciues vel incole nõ ſunt: oriundos aũt de ciuitate dr is
qui ibi vel in vico ciuitatis illi⁹ ort⁹ eſt. ff. ad manici.
Ad. l. qui ex vico. vel etiã ſi pater ei⁹. (nõ ſic in anno alias
inq̃rendus eẽt ager damaſcen⁹ vbi nat⁹ eſt Adam. vt
no. in pal. §. fili⁹. ⁊ in p. l. filios. ⁊ vi. ſ. eo. lib. de ſepul.
is q. ſup glo. ij. Jo. an.) inde originẽ duxit. C. e. ti. l. aſ
ſũptio. §. fili⁹. ⁊ C. li. x. de munici. ⁊ origi. l. j. ⁊ l. filios
Que aũt dr̃ia ſit inter ciuẽ municipẽ accolaz aduenã ⁊
incolam. no. ff. ad munici. l. j. ⁊ C. de incol. l. ciues. li. x.
Ad. (Arch. alle. ff. de ver. ſig. pupilli⁹. §. incola. ⁊ §. aduena. ⁊ C. de la. li. tol. l. j. in prin. Joh. an.) b ¶ Manifeſtos. manifeſti dicunt̃ illi de qb⁹ notoriũ eſt de iure: vt q: ↄfeſſi vel ↄdẽnati: vel de facto: vl' q: hñt opis euidẽtiã q̃ nulla tergiuerſatione poſſet celari: vt q: tenet altare ſuũ paratũ: poterit aũt epus eos publicare ſi cõuicti fuerint: vel ↄfeſſi corã ipo: vel ſi ↄ̃ eos fiat p
Ad. baẽio teſtiũ: vel ſint certa argumẽta cũ fama. (⁊ h̃ dicit Arch. ſufficere q̃ ad ↄſtitutionẽ iſtã p eadem iura. dat ſimile in hereticis de here. excõicam⁹. §. j. ⁊ ĩ adulterio. ſ. de adul. maritis. Jo. an.). ſ. e. cũ tu. ⁊ c. cũ in dioẽ. c ¶ Tres mẽſes. h̃ tps duoꝝ mẽſiũ q̃ a tpe publicatiõis regularit̃ ligat ↄſtitutio: de h. ſ. de poſtul. c. j interdũ auget̃: interdũ diminuit̃: vt hic ⁊ ſ. e. li. de p̃ben. cũ ſingl'a. de h. ĩ. in fi. li. ſup data. d ¶ Expellãt. ſic doctor monachũ audiẽtẽ leges vel phyſicaz de ſcholis ſuis expellere dʒ. ſ. e. ne cle. vl' mo. c. j. ĩ fi. ſic et lenões debẽt d ciuitatib' expelli. in auẽ. de lenonib⁹. §. ſancim⁹ igit̃. col. ij. ⁊ leproſi: de cõiugio lepro. c. j. ⁊ p
Ad. pter ſimplicẽ alicui⁹ denũciationẽ nõ dʒ dñs terre eũ q̃ dr eẽ tal' expellere: ſʒ tũc dʒ inq̃rere. (dic Cleri. px. q̧ p mitti poſſet bannũ q̧ oẽs feneratores alienigene infra certã diẽ exirẽt terrã ſub certa pena. alle. de clãdeſ. deſpon. cũ inhibitio. q̃ ma. ac. poſ. q̃ in tua. Jo. an.) et ſi verũ eſſe repererit expellere. ſ. de offi. ordi. c. j. ff. de of. pſi. l. pſes. puideat aũt in his cõſcientie ſue: ſi. ſ. de he
Queſtio re. c. vl. e ¶ Ad fen⁹. Quid h̃ ſi aliq̃s locauit domuz alicui vſurario quẽ vſurariũ ignorabat vel nõ locauit ad exercẽdũ fen⁹: dic q̧ pbabilis ignorãtia illũ excuſa

bit. ff. loca. ſi q̃s ignorãs. ſ. de ſen. ex. ſi vo. nõ. ⁊ c. in audiencia. in dubio tñ pſumunt̃ ad hoc conducere ſi ↄſueuerunt vſuras exercere. ff. de accu. l. ſi cui. q: ſemel malus ⁊c̃. ĩ. de re. iu. ſemel. ⁊ ex q̃ ſcit debet eũ expellere. ſ. de loca. pter. q: puerſe conuerſatur in ea: vt ibi ⁊c̃.
f ¶ Titulo. puto pignoris commodari: depoſiti: pcarij et huiuſmodi: et idem ſi ſine vllo titulo illum ibi ſineret eẽ x. v. diſt. recedite. ſed ſi vendit donat vel permutat: non videtur habere locuz hec cõſtitutio p verbum concedat: quod ſolus vſus conceſſionem nõ dominij tranſlatione notare videtur. (ad idem relatũ alio. niſi dicas q̧ ampliat per illud quocunq̃ fa. q̧ not. Ad.
ſ. e. lib. de reli. do. c. vno. ſup vſi. ceteroꝝ. Jo. han.) ſed Guil. (hoc placet Archi. qui dicit q̧ idez tenuit Jo. de Ad.
ceſona magiſter ſuus Jo. an.) dixit idem ſi manifeſte apparet q̧ ad exercendũ fenus vult accipere: quia preſumitur etiã in fraudez agi. ſ. de pigno. illo. et de emp. ⁊ vendi. ad noſtram. nam verbum concedo eſt generale: ⁊ accipit̃ ſm naturã ↄtractus cui adijcit̃. ar. ff. loca. l. ſi vno ãno. ⁊ hi etiã ſũt ei. ff. ⁊ C. pro emptore. ⁊ p donato. g ¶ Contrarium fecerint. ſ. talib⁹ locando vel permittendo habere domos conductas vel non: expellendo infra tres menſes. nec ob. verbuz contrafecerint: quia et qui non facit facere videtur. ff. de reg. iur. qui non facit. (concor. ſ. eo. lib. de here. vt inquiſitionis. §. Ad.
vlti. in princi. Jo. an.) h ¶ Epiſcopi. niſi fuiſſent expreſſi non incurrerent hanc penam. ĩ. de ſenten. excõmu. quia periculoſum. i ¶ Minores vero perſone. repete eccleſiaſtice. k ¶ Interdicti. in vniuerſitatem enim vel collegium non fertur excõmunicationis ſententia: ne contingat innoxios irretiri. ĩ. de ſentẽ. ex. romana. §. in vniuerſitatem. l ¶ Quam. intellexit Guil. ſententiam excõmunicationis ſuſpenſionis ⁊ interdicti. m ¶ Suſtinuerint. ſ. prelati ſingl'ares perſone collegium ſeu vniuerſitas. n ¶ Ipſorũ. ſ. prelatoꝝ clericoꝝ collegioꝝ ſeu vniuerſitatuz: dic. i. ipſoꝝ iuriſdictioni ſubiecte: et ſic punitur alter pro alterius delicto: quod dic vt. j. q. iiij. in ſumma. xxiij. q. iij. in ſũma. (quod hic notant Bar. ⁊ Jo. mo. Jo. an.) Ad.
o ¶ Q̃diu. illis ergo recedentibus ceſſabit interdictũ lxxxj. di. ſi qui. de hoc. ſ. de ma. contrac. c. vi. ſ. de ſpõ. non eſt. p ¶ Extunc. extremũ tempus menſis deſignat. ff. de condi. et demõ. l. ſi is. §. ſi ita. q ¶ Ceſſante. ſic. ſ. de here. ad abolendam in fi. C. vbi de cri. agi. opor. auẽ. qua in puincia. reatus eñ omnẽ honorez excludit. C. vbi ſena. vel cla. l. j. de priuil. c. j. r ¶ Cenſuram. ſ. de verbo. ſig. querenti. ſed quia a capite edenda eſt ratio. ff. de eden. l. argentarius. §. j. ⁊ quia pati debet quis legem quam ipſe tulerit. ff. quod quiſq̃ iuris. l. j. de conſti. cũ omnes. hanc conſtitutionem primo debebãt in ſua curia facere obſuari. decet eñ eũ ſm

Ad. legts viuere.C.de legi.digna vox.(ſm Guil. q̄ alle. ꝙ de chriſto legiť ꝙ legē quā dederat carnaliter impleuit. xxv.di.§. ſi ergo circa mediū.ſubdit ꝙ ſepe ſubditi cō/querunť ꝙ alligant eis onera importabilia que impo nentes digito ſuo tāgere noluñt.xxvj.q. vij.alligāt.Jo. an.)

Diuiſio Quamq̄z. ¶Tres ptes ſm Bar. et Jo.mo. Primo ꝓuidet qn̄ ſint ſe pellendi vſurarij manifeſti.Scdo ibi: Omnes pu/nit facientes con trarium. Tertio ibi: Nullꝰ.ponit duas ꝓhibitiōes et irritat teſtamē

Ad. ta.(et dicit Bo/aci. ꝙ p̄cedēs re/ſpicit alienige/nas. Iſta vero oēs dic ſm Frā. ꝙ decre.p̄cedens ꝓuidit ne exigant vſure.iſta ꝓuidet vt exacte reſtituā tur.Et ſubdit ꝙ hec ꝯſtitutio vt theſaurꝰ ē obſeruan da ꝑ quā ad reſtitutionē vſurax indirecte vſurarij cō/pelluntˀ.⁊ repete qđ dixi.ſ̄.e.lib.đ fo.cōpe.romana.§.

Manifeſtꝰ vſurariꝰ q̄s dicitˀ: ꝯherēs in ꝑn.Jo.an.) a ¶Manifeſti. Qui dicātur vſurarij manifeſti:dixi.ſ̄.c.ꝓxi.tñ q̄ ad caſū nr̄m ſatꝫ poſſet etiā dici māifeſtꝰ ſi corā ſacerdote.(q̄ ē iudex illꝰ quo ad reſpicienda forx aīe.de pe.diſt.j.quē peniteт vl tra mediū.ꝟ.queritˀ.et di.vj.c.1.vltra mediū.ver.caue/ant.xj.q.iij.abſit.Jo.an.) ⁊ teſtib⁹ publice fatetur ſe vſurariū et vſuras reſtitui mandat forte libros rōnuꝫ

Ad. tradens ſm Guil.(ad quos edendos cū de vſurꝫ agitˀ hodie cogi pōt ꝑ Cle.ex grandi.e.ti.§.ceterū.vi.ꝙ di/

Cui debꝫ ſatiſfieri per vſurariū:⁊ qualiter faciēda eſt: cam.j.ſuꝑ glo.antepe.Jo.an.) b ¶Satiſfieri.debꝫ aūt ſatiſfieri ei a q̄ pecunia eſt extorta vel eius heredi: illis non extātib⁹.(vel nō petētib⁹ vel nō curātibꝰ.Jo. an.)paupibus erogabitˀ.ſ̄.eo.cū tu.⁊.c.michael.dicit tñ Guil.ꝙ h̄ caſu deberet publice ꝓponi edictū in locꝫ a quox incolis ſunt extorte:ꝙ omnes a q̄bus extorte ſunt veniāt:et ſi aliqui appareant q̄bus fides eſt adhi benda:potius reſtituetˀ illis q̄z paupib⁹ erogetˀ:ad hoc facit de homici.ſicut dignū.§.eos. c ¶Indiſtincte: id eſt non expreſſa aliqua quātitate:quia mādauit i ge nere reſtitui quecunq̄z extorſerat ꝑ vſurariā prauitatē. d ¶Mādauerint.dicebat late.ꝯcil.ſ̄.eo.c.iij.ꝙ vſu rarij ſi in h̄ pctō decedebāt nō admittebantˀ ad eccleſi/aſticā ſepulturā:exquo aūt mādauerant de reſtituen/do:nō decedebāt in illo pctō:⁊ ſic nō habebat locū pe/

Ad. ne cōſtitutionis:huic ḡ eluſioni.(dicebat hic Guil. ꝙ iſti feneratores de tuſcia dicebant ꝙ ſolū vltimꝰ de ge/nere dānabitˀ.ex q̄ omnes p̄deceſſores mādauerāt vſu/

Heres tenetˀ reſtituere vſuram: etiā ſi vſurariꝰ nō mādat ras reſtitui.Jo.an.)ꝓuidit hic Grego.Et ſcire debes ꝙ dato ꝙ vſurarius de reſtituendo nō mandet: heres nihilominus reſtituere tenetˀ.ſ̄.e.tua nos.vbi de hoc: etiā ſi ad heredē de vſurꝫ nihil ꝑuenerit: tenentˀ tamē inq̄ztum ſe extendūt vires hereditatis (⁊ non vltra ſi fecˀ inuētariū.C.de iure deli.ſciꝰ.⁊ in auc̄. de here. et fal.§.hinc nobis ſm Guil.)qđ dic vt.xij.q.ij.ep̄us q̄ filios.ſ̄.de ſepul.c.vi.ſi aūt vſurariꝰ reſtitui nō man/det:iꝫ heres paratus ſit reſtituere denegabitˀ illi ſepultu ra:cū in pctō deceſſerit: niſi alias de mortui ꝯtritione appareret.xxvj.q.vj.q̄ accedūt.ſ̄.de ſen.excō.a nob ij.

Manifeſto vſurario licꝫ mā dauerit vſuras reſtitui eccle/ſiaſtica ſepultura negabitur niſi primo ſatiſfaciat: vel ſm formā huiꝰ decre.idonee ca/ueatˀ:ſepelientes eos contra hāc cōſtitutionē Lateranē.cō cilˀ.penā incurrūt: teſtamēta ipox aliter facta nō valent: nec debet eis aliq̄s intereſſe vel eos abſoluere vel ad con feſſionem admittere. hoc di/cit Jo.an. ca.II

e ¶Denegetˀ.eſt ergo hic opus facto.ſ.reſtitutiōe vel cautione:nec ſatis eſt hic bene velle.lxxxvj.diſt.nō ſa/tis:q2 et ꝟba ſunt cū effectu intelligenda.ſ̄.de cle.nō re ſidē.relatū.ſꝫ nōne q̄ mādat ſolui ſoluere videtˀ.ff. đ ſo lu.l.q̄ mandat.ḡ mandatū hoc ſufficere deberet:ſed il/lud hꝫ locum facta ſolutione per mādatariū. qui em̄ ꝑ aliuꝫ facit ꝑ ſe facere videtˀ .j.de reg.iur.qui ꝑ aliū.ſed videtˀ ꝙ ex quo iſte.(de

Ad. quo loquitˀ tex. q̄ ſcꝫ mandauit vſuras reſtitui. Jo.an.)peccatū confeſſus eſt: et ſic diuio iudicio iam relictꝰ:ſepultura priuandus nō ſit.l.di.pōderet. ibi peccator in quacunq̄z die ⁊c̄. ſed imponitˀ

a Quamq̄z vſurarij mani/feſti de vſuris quas re/
b ceperāt ſatiſfieri exꝓſſa quā/
c titate vel indiſtincte in vlti/
d ma volūtate mādauerint:ni/hilominꝰ tamen eis eccleſia/
e ſtica ſepultura denegetur do nec de vſurꝫ ipſis fuerit ꝓut
f patiuntur facultates eorum
g plenarie ſatiſfactum:vel illis
h q̄bus faciēda eſt reſtitutio ſi preſto ſint ipſi: aut alij q̄ eis
i poſſint acquirere: vel eis ab

Ad. hec pena (ſm Guil.h̄ tñ intellige de eo qui neſciebat ſe ad plus teneri:vel nō potuit plus facere q̄z mandare. Jo.an.)non ꝙ de ſalute ipius deſperetˀ ꝓpter hoc: q2 ſepultura nec ꝓdeſt nec nocet quo ad deū. ſ̄.de ſepul. ſacris.⁊ eſt ſi.ſ̄.đ rap.ſuꝑ eo. f ¶Facultates.Pau

An paupertas excuſat: pertas igitˀ excuſat:qđ verx eſt ſi ſic no.ſ̄.e.cū tu.vñ ſi tas ex nihil p̄t reſtituere nihil reſtituat:ſi prē illā reſtituat.(⁊ a reſtitutione torā nō habita rōne ne egeat:vt no.eo.ti.cū tu.in glo. ne vſu antepe.⁊ ibi dixi q̄ ꝯcor.illi glo.ꝙ hic Archi.Jo.an.)

Ad. vnde prius deducentˀ vſure tanq̄z es alienū: q̄z ſoluan/tur legata:⁊ alia que relicta ſunt titulo lucratiuo:intel/ligitˀ enim hereditas ere alieno deducto.C.de lega.l.ſi vniuerſe.Queri ſolet an heres vſurarij qñ hereditas

Queſtio non ſufficit ſatiſfacere debeat primo venientibus:dixit hic Guil.(idem Cleri.py.⁊ Arch.)ꝙ non. immo fiet eis ⁊ alijs ſatiſfactio ꝓ rata vnūquēq̄z cōtingēte.ar.ſ̄ de teſta.relatū.ij.in fi.ff.de pac.l.ſi plures.ſatis vide/retˀ hoc caſu haberi debere ꝯſiderationē tpis: vt ille q̄ prius ſoluit vſuras recipiat qđ ſuū eſt integraliter: et ſic de ſingulis ſm regulam.j.de reg.iur.qui prior. cum iſtox par ſit cauſa:vt ibi dixi.⁊ in hypotecꝫ h̄ cōſidera mus.C.q̄ po.in pig.ha.l.ſi fundus.ſed videntˀ eſſe bo/na vſurarij hypothecata.ſ̄.e.cū tu.(⁊ no.eſt.ſ̄.e.tua i

Ad. j. glo.Jo.an.) g ¶Vel illis quibus.tolle hic litterā que eſt.j.bene.ꝑ.xij.lineas ibi: Idonee đ reſtitutiōe fa cienda ſit cautum illis quibus ⁊c̄.vſq̄z ibi:de ipſa pa/rochia:poſtea accipe quod eſt infra:aut ſeruo publico de ipius ordinarij mandato.deinde redeas.ſ̄.quibus quidem ⁊c̄. h ¶Si preſto:id eſt preſentes.
i ¶Poſſint acquirere.vt ſerui ꝓprij filij in prāte pa/tris:ſerui in q̄bus habemus vſūfructū:ſerui alieni bo/na fide poſſeſſi:⁊ liberi homiēs quos bona fide poſſide mus vt ſeruos.inſti.ꝑ quas perſo.nobis acqui.per to/tū.ff.de acqui.rex do.l.acquiritˀ.ſed nunq̄d ꝓcur.dño abſente hanc ꝑſonalem obligationē acquiret: et videtˀ ꝙ ſic.quia ꝓcurator quod ex re domini acquirit domi/no acquirit.ff.de ꝓcura.l.procurator.in ꝯtrariū videtˀ. ſi em̄ ꝓcurator pro pecunia domini quā mutuat fide/iuſſores recipit:domino non acquiret ꝑſonalem contra fideiuſſores:niſi dominꝰ ſit priuilegiata perſona. ff. ſi certū.pe.l.pecuniā.Iteꝫ ſi ꝓcurator ſtipulatˀ de euicti/one:nō acquirit.ff.de acqui.poſ.l.poſſeſſio quoq̄z .§.et

a ſentibus loci ordinario aut eius vices gerenti ſiue recto- b ri parochie ī qua teſtator habitat coraꝫ aliquibus fidedi- c d gnis de ipſa parochia quib⁹ quidem ordinario vicario et rectori predicto modo cautionem huiuſmodi eorum nomine liceat preſentis conſtitutionis auctoritate recipere: ita e f ꝙ illis perinde actio acquira- g tur: aut ſeruo publico de ip- h i ſius ordinarij mandato idonee de reſtitutione facienda ſit cautum. Ceterum ſi receptarum vſurarū ſit quantitas k manifeſta: illam ſemꝑ in cautiõe p̄dicta exp̄mi volumus: l alioquin aliaꝫ recipiētis cautionem hmōi arbitrio moderandam: ipſe tñ̄ ſcienter non minorem q̄ꝫ veriſimiliter creditur moderetur: ⁊ ſi ſecus fecerit ad ſatiſfactioneꝫ reſidui m teneaꝛ. ¶ Omnes auteꝫ religioſos et alios q̄ manifeſtos

Ad. ſi poſſeſſio. Dixit ħ Gar. ⁊ p⁹ eū Jo. mo. Guil. remittit ad no. in ꝓben. l. ꝙ ꝓcurator. ff. de ꝓcu. ⁊ in Spe. de ꝓcur. § vt aūt. v. ⁊ no. ꝙ large Jo. an.) ſic diſtinguendū: aut ꝓcurator ſtipulaꝛ in iudicijs aut in ꝯtctib⁹: ſi in iudicijs: ſemꝑ acquirit domino abſenti vtilem. ff. de ꝓcurato. l. ſi ꝓcurator. ſi in cōtractibus: aut p̄ſente dño: aut abſente: ſi preſente acquirit vtilem. ff. de v̾bo. obli. ſi ꝓcuratori preſenti. ſi abſente aut ex re domini: vt q̄ ſtipulaꝛ penſionem. (in fratrib⁹ de q̄bus. j. ſequitur non dubitaꝛ. Sꝫ de penſioñ. q̄ non germinat ſed ex contractu debetur cōmuniter legiſte contra niſi in ſubſidiuꝫ. (Ad.) alle. ff. de inſti. l. j. ⁊ de exer. l. j. § ſed ex cōtrario. et ideꝫ frā. Accur. in. l. iulian⁹. alias inter eū. § ſi ꝓcurator. ff de ac. emp. ſimile ꝙ ſcriptū de decl. paſtoralis ſuꝑ. j. glo. Joħ. an.) domus dñi: ⁊ tūc acquirit dño vtilem. ff. de ꝓcura. l. ꝙ ꝓcurator. ſi aūt extra rem domini: aut dñs eſt ꝑſona priuilegiata vt miles pupillus vel adultus: ⁊ tunc acquirit vtilem. ff. ſi cer. pe. l. ſi pecuniā. aut nō eſt dñs ꝑſona priuilegiata: ⁊ tunc dño nihil acquirit: ſed teneꝛ per actioneꝫ mandati cedere actioni. ff. de acqui. poſ. l. poſſeſſio quoq̄ꝫ § ⁊ ſi poſſeſſio. ⁊ diciꝛ procurator tunc ex re dñi ſtipulari: qñ acceſſoria prouenientia ex re domini ſtipulaꝛ vt penſionē dom⁹: fruct⁹ ⁊ ſimilia. Extra rem: quando ſtipulaꝛ ip̄am rem: vel aliquid extraneū nō ꝓueniēs ex re: in hoc ergo caſu ſm eū cū ſtipuleꝛ rē ip̄am p̄ncipalē dño debitā. ſ. vſuras: que licet ſint acceſſorie quo ad recipientē: quo ad ſoluētem ⁊ poſtea repetentē ſunt ip̄a res p̄ncipalis: que ſūt ip̄a res debita repetenti: ꝓcurator non acquiret domino: per. d. l. poſſeſſio quoq̄ꝫ § fi. a ¶ Loci ordinario. intelligas de loco in quo degit vſurari⁹: ⁊ ꝑ ordinariū intelligas epiſcopuꝫ de iure: ſed idē in decano archip̄ſbytero vel abbate: qui alias de ꝯſuetudine iuriſdictione haberet in ſp̄ualibus. (Ad.) (ſm Guil. ⁊ vi. ꝙ ſcripſi de teſta. Johānes. ſuꝑ ver. dioceſanū. Jo. an.) ⁊ nō ē miꝝ ſi per ordinarium vel eius vicarium actio acquiratur cū etiam ſi ip̄e det aliquem qui recipiat cautionem vel iis actio acquiratur per illum. ff. rem pu. ſal. fo. l. iij. b ¶ Parochie. ſic. ſ. de cōuer. coniu. dudum. Eſt eñ ille publica ꝑſona. j. di. ius publicum. ⁊ quod dicit de rectore parochie in q̄ teſtator habitat. intelligas idem multofortius de rectore parochie illius cui facienda eſt reſtitutio: ei eñ acquirit: cū quaſi iudex ⁊ miniſter ſu⁹ ſit ſm Gar. (Jo. mo. ⁊ Archi.). ff. de in ius vo. l. cum pro quo. c ¶ Parochia. Quia magis crediꝛ indigenis. (dicit Arch. ꝙ ſint de parochia non putat de ſubſtantia ſed de bene eſſe: vnde ſufficiet ꝙ ſint idonei: alle. ad hoc. iiij. q. iij. ad fidem. iij. q. ix. ſi debituꝫ. ⁊ ꝙ no. iij. q. v. canonica in. j. glo. Jo. an.) notis q̄ꝫ extraneis ignotis: in auc̄. colla. vj. de teſti. § ſi vero ignoti. ſ. de elec. ſi poſtq̄ꝫ. et erunt ſaltem duo. j. de regu. iur. plurali: vt per eos ſi opus fuerit cautio probari poſſit. d ¶ Quibus quidem. interpoſitio eſt que circa ta-

bellionem non poniꝛ: quia de illo non dubitabatur. e ¶ Illis. a quibus ſcilicet vſure fuerunt extorte vel eorum heredibus vel ſucceſſoribus. f ¶ Perinde. i. ex tali ſtipulatione: alias perinde ſcilicet ac ſi ipſi idem ſtipularentur. g ¶ Seruo publico: id eſt tabellioni ſic dicto: quia publicuꝫ exercet officium: non ꝙ ſit ſeruus. C. de tabul. l. generali. li. x. (conco. ff. de adop. non aliter. et. ff. de mag. cō. l. j. § pe. cum concor. Jo. an.) (Ad.) h ¶ Mandato. ergo tabellio hoc caſu non acquirit actionē extraneo ex ſua ſtipulatione niſi eā recipiat d ordināriȷ mandato: et idem videꝛ dicere antiqua lex. ff. rem pu. ſal. fo. l. ij. ibi ꝑfecto dicem⁹ ſeruū publicū apud p̄torē ſtipulari debere. i ¶ Idonee. nomie idonee pignora vel fideiuſſores intellige. ff. mā. ſi mādato titij § fi. alias v̾bū cautionis nudā promiſſionē deſignat. C. de ver. ſig. ſancim⁹. Si aūt pignora vel fideiuſſores dare nō pōt: iuret ſe pignora vel fideiuſſores dare nō poſſe: ſꝫ ſe factuꝝ quod cauet. C. de epiſ. ⁊ c. e. in auc̄. generaliter. ſ. de dona. inter virum ⁊ vxo. ꝑ veſtras. inſti. de ſatiſda. § ſed hodie. j. de ſen. ex cō. c. vl. § illis etiā. hoc maxime qñ ſic ē v̾iſiꝛe eū. ſ. aliā dare non poſſe. Sed cum ſoluētes vſuras habeāt actionē ad repetendū: quare ſic ſollicit⁹ fuit papa ꝓuidere illis ꝑ cautionis remediū. So. iō vt haberēt plura auxilia. ff. de lib. leg. l. iij. Itē q̄ magis ſunt ſecuri ꝑ fideiuſſores vel pignora. ff. q̄ ſatiſda. cog. l. j. ⁊ fit hoc non tm̄ in fauorem illoꝝ q̄ꝫtum in odiū vſurarioꝝ. Et ſcire debes: ꝙ ſi recepta hmōi cautione nomine eoꝝ quoruꝫ intereſt: vſurarius manifeſtus vſuras repetit non audieꝛ. (ſ. eo. qui fruſtra. Jo. an.) ⁊ poſſet in animaꝝ fauorē ep̄us iſtas vſuras recipere: et ſoluere illis a quib⁹ iſte petitor extorſerat. (alle. Jo. mo. ff. de nego. geſ. ſi libere homo in fi. de pig. ac. l. ſolutū § ſolutam. Jo. an.) (Ad.) ⁊ idem ſm Guil. et Gar. (idē Bern. e. tit. quia fruſtra ad fi. ij. glo. Jo. an.) ſi nō eſſet manifeſtus: ⁊ hoc ꝓbari poſſet petitorē. ſ. vſurariū. Si autē iſte vſurarius q̄ ſic ſatiſdedit cōualuit: tenebiꝛ ex ſatiſdatione ſm eos: quia et ſi non ſatiſdediſſet tenebaꝛ. ſ. eo. cum tu. ⁊ ſi petitor eſſet notori⁹ vſurarius: etiā ſi heres nō exciperet: dixerūt p̄dicti doctores ꝙ ex officio ſuo iudex eū repellet. ſ. de excep. exceptionē. ff. de poſtu. l. quos prohibet. ſecus ſi notorius vel manifeſtus non eſſet. k ¶ Illam. ſ. quantitatem manifeſtam. l ¶ Alioquin: id eſt ſi quātitas manifeſta nō apparet: ⁊ repete exprimi volumus aliā: ſꝫ quō fiet exp̄ſſio ⁊ moderatio de qua loq̄ꝛ iſte v̾. rñdeo ꝯſiderabit iudex q̄ꝫto t̄pe ille vſuras exercuit: ⁊ q̄ꝫtum nunc habet in bonis: ⁊ q̄ꝫtuꝫ habebat tēpore quo fenerare incepit: ⁊ ſuꝑ ħ ꝯſiderabiꝛ fama vicinie: ⁊ an alias mercationes exercuerit: ⁊ an ī eis fortuna ei ꝓſꝑe ceſſerit: ⁊ an fuerit improb⁹ exactor an curialꝛ fenerator: he ⁊ ſiles circūſtātie ſūt circa hec ꝯſiderāde ⁊ ſm eas magꝰ vel min⁹ arbitrādū. C. de bo. que lib. cum oportet § j. xxij. q. v. hoc videtur. m ¶ Te-

Circūſtātie ꝯſiderande in vſurario

vſurarios cõtra p̃ſentis ſan
ctionis formã ad eccl'iaſticaꝫ
auſi fuerint admittere ſepul
a turã pene in cõci. later. ꝯtra
vſurarios ꝓmulgare ſtatui
b mus ſubiacere. ¶ Nullus
manifeſtoꝝ vſurarioꝝ teſta
mẽtis interſit: aut eos ad cõ
c feſſionẽ admittat: ſiue ipſos
abſoluat niſi de vſuris ſatiſfe
cerĩt vel de ſatiſfaciẽdo ꝓ ſu
arũ virib⁹ facultatũ p̃ſtent:
vt p̃mittit idoneã cautionẽ.
Teſtamenta q̃ꝫ manifeſtoꝝ
d vſurarioꝝ aliter facta nõ va
leãt: ſed ſint irrita ip̃o iure.

De exceſſib⁹ p̃latoꝝ. Bonifacius octau⁹. Mendicantes, nõ poſſunt acq̃rere noua loca ad habitãdũ vel antiq̃ alienare vl' mutare abſq; ſpeciali licẽtia pape: que de hac ꝓhibitione faciat mẽtionẽ: in acquirentib⁹ tñ loca ꝓ heremitica vita ducẽda: ceſſat ꝓhibitio. hoc dicit. Jo. an.

Cum ex eo ca. I
ꝙ p̃dicatores: mi
nores et religioſi
e alij mendicantes
in ciuitatibus caſtris villis
f aut alijs locis ad habitan
dum domos vel loca de no
no ſuſcipiunt ſeu olim ſuſce
pta dimittunt: ſe ibidem ad
alia transferentes: diuerſa
g ſcandala quandoq; prouení
ant et frequentes clamores
ad ſedem apoſtolicam perfe
rantur. ¶ Nos ſuper hoc
prouidere volentes hoc per
petuo prohibemus edicto:
h ne deinceps aliquis vel ali
qui de predictis quibuſcun
q; ſuper hoc priuilegijs mu
niti exiſtant: que ipſis con
tra tenorem conſtitutionis p̃
ſentis nullatenus volumus
i ſuffragari: in aliqua ciuitate
caſtro villa ſeu loco quocun
q; ad habitandum domos
vel loca quecunq; de nouo
recipere ſeu hactenus rece
pta mutare: vel ea venditio
nis permutationis donatio
k nis aut cuiuſuis alienatio
nis titulo quomodocũq; in
alios tranſferre p̃ſumant abſ
q; ſedis apoſtolice licẽtia ſpe
ciali: plenam et expreſſam fa

neaẽ. ꝓpter ſui maliciam parti leſe reſartire teneẽ. C. ſi tu. vel cu. inter. l. etiã. ⁊ facit litem ſuam. ſ̃. eo. lib. de re iudi. cũ eterni. inſti. de obli. q̃ ex quaſi delic. in prin. Et ſi nullã q̃ntitatem moderaẽ tũc teneẽ in totũ: nã et reſi dui cõmemoratio totuꝫ admittit. C. de here. inſti. l. ij. ff. de verb. ſigni. l. ceterorum. caute ergo faciet ſi in cautione certam veriſimilem exprimit quantitatem: et adijcit quod etiam vltra illud ſatiſfiet in q̃ntũ conſtabit eum vſuraꝝ rõne teneri. (idẽ
Ad. ꝯſulũt Guil. Cleri. et Arch.)
a ¶ Pene. ſupple ſtatute in late. concil'. edito ſup. contra vſurarios: hoc dico q: hic nõ habet locũ pena ꝯ vſurarios ſtatuta: ſꝫ hꝫ locũ pena ſtatuta in recipientes eos ad oblationes ⁊ eccleſiaſticã ſepulturã. b ¶ Subiacere. hodie ſũt excõicati ipſo facto non obſtan. exceptionib⁹ vel priuile. ꝑ Cle. de ſepul. eos qui. c ¶ Abſoluat. etiã ab alijs peccatis. xxiiij. q. ij. legaẽ. qđ patꝫ: q: nec ad confeſſionẽ debent admitti: vt. ſ̃. dixit. nec dimittiẽ peccatum ⁊c. ĩ. de regu. iur. peccatuꝫ. caueãt ergo religioſi qui interdũ de p̃da pluſ q̃ꝫ de anima ſolliciti ſunt. d ¶ Aliter facta. ſcꝫ nõ fa
Nota
cta ſatiſfactione nec p̃ſtita idonea cautione: quid dices de codicillis: videẽ ꝙ valeant: diuerſa eñ ſunt. C. đ codicil. l. ſi idẽ. ⁊ hec ꝯſtitutio eſt penalis: ergo eſt reſtringenda. ſ̃. e. li. de elec. ſtatutũ. ⁊ ꝓhibitis maiorib⁹ minora petere nõ ꝓhibenẽ. ff. de ſeruis expor. l. cui. qui ſi. ſint legi. per venerabilẽ circa ꝓprin. dic cõtra ſm Guil.
Ad. ⁊ Gar. (Joh. mo. et Archi.) et hoc patet ex principio. vbi dixit in vltima volũtate: ⁊ arg. ſ̃. de teſta. cũ eſſes. quia large codicilli ſunt teſtamentum: quia mentis teſtatio. xiij. q. ij. §. ſed aliud. inſti. đ teſta. in prin. ff. đ iure codicil. l. cõficiunẽ. ⁊ l. ab inteſtato. alias facile eſſet cõſtitutionẽ hãc in hoc eludere: ⁊ dic idẽ de qualibet vltima volũtate: ⁊ q: iſtud crimẽ eccleſiaſticũ eſt: potuit
Ad. papa irritare teſtamenta locorum. (ſm Guil. et Gar. et idem Jo. mo.) per que in alios trãſferebanẽ bona ⁊ fiebat durior cõditio exactoruꝫ: erit ergo qđ euincere valebunt. ⁊ habere. ſ̃. vt lit. pen. eccl'ia. j. in fi. habet eñ ratione hui⁹ criminis iuriſdictioneꝫ in talib⁹. ſ̃. de iudi. nouit. ſ̃. qui fi. ſint legit. ꝑ venerabilẽ. ſ̃. eo. li. de foro

cõpe. c. vl. Quid ſi primo teſtamẽtũ fecit: poſtea cauit Quibus
dixit hic Gar. (et Jo. mo.) ꝙ nõ firmaẽ ꝑ h teſtamentũ q: ab initio nõ valuit: vt. ĩ. de reg. iur. nõ firmaẽ. cũ ſuis cõcor. (ſpecialiter alle. Gar. et Jo. mo. ff. de teſta. Ad.
l. iiij. ⁊ l. ei⁹ q apud hoſtes. ⁊ l. ſi filiuſfa. Jo. an.) ſatis videẽ ſufficere ſi ante mortẽ cauit cũ teſtĩ morte firmeẽ. ſ̃. de cele. miſ. cum marthe. nec ob. regula non firmaẽ. q̃ de ſolo tractu tẽporis loq̃ẽ. (cõiter legiſte nõ reciperet h dictuꝫ ꝑ leges. ff. de teſta. ſupert⁹ alle. ⁊ h in teſtamentis in codicillis bñ. ff. de leg. iij. l. j. §. j. et vl. qđ ibi no. ⁊ ff. đ bo. poſ. ſm tab. l. j. §. exigit. Jo.)
Sũm. Ertiaſa diuiſio
cit. pri
mo ponit premium. Secũdo ꝓhibitionem cum decreto. ibi: Nos ſup hoc. Tertio prohibitionis determinationeꝫ. ibi: Per h. Determinat aũt hec decre. no. ſ̃. eo. nimis. ij. in. ꝟ. ad h. e ¶ Mendicãtes. hi dicũtur mendicãtes. Qui d mẽdic
qb⁹ victũ tribuit incerta mẽdicitas: ⁊ q reddit⁹ aut poſſeſſiones ex regula vel cõſtitutionib⁹ habere nõ poſſũt. ſ̃. e. li. de reli. do. c. vno. ⁊ quo ad caſũ decre. noſtre. in oibus mẽdicãtib⁹ idẽ ius. ꝯcor. ſ̃. e. li. de regula. cõſtitutionẽ. q eñ ſiẽem cũ alijs viraꝫ ſuſcipiũt ſimilem ſentiãt in legibus diſciplinã. ſ̃. đ ſtatu. mo. recolentes. f ¶ Ad habitandũ. No. q: de locis acq̃ſitis ad habitandũ tantũ fit hic ꝓhibitio. ergo alias q̃ꝫ ad habitandũ bene poſſunt loca acquirere: ſꝫ quõ ex quo ſunt mendicantes: dic vt dixi. ſ̃. e. li. de reli. do. c. vno. (in glo. veterẽ.) g ¶ Scandala. bñ er Ad.
go fecit hic ꝓuidendo: q: ſui officij eſt ſcandala remouere. ſ̃. e. li. de offi. leg. c. j. h ¶ Deinceps. futura igiẽ cõp̃hendit hec conſtitutio: olim eñ hic ꝓhibitum licebat: vt. ſ̃. e. nimis. ij. ver. ad hoc. i ¶ Suffragari. ergo papa priuilegiũ ſuũ reuocari moderari: ⁊ in totum tollere poteſt licet deceat ei⁹ priuilegiũ eſſe manſurũ. ĩ. de reg. iur. decet vbi de hoc. k ¶ Alienationis. intelligo etiã ꝑ quẽ nõ transferaẽ dominiũ cum ſic large loquatur dicendo cuiuſlibet. ad idem. ſ̃. de re. eccle. non alie. nulli. et. C. de re. alie. nõ alie. l. ſancimus. licet interdum ſumatur ſolum pro eo contractu quo tranſfertur dominium. C. de fun. do. l. j. Joh. an.